

Chopina Fryderyka

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Południowe

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1895

Opis

Fryderyk Franciszek Chopin (1810-1849) - kompozytor, pianista, najwybitniejszy muzyk okresu romantyzmu. Pochodził z Żelazowej Woli, jednak już jako kilkumiesięczne dziecko znalazł się wraz z rodzicami i rodzeństwem w Warszawie. Początkowo mieszkał w Pałacu Saskim, później w prawym pawilonie Pałacu Kazimierzowskiego (gdzie sąsiedował m.in. z Kazimierzem Brodzińskim, Samuelem Bogumiłem Lindem i małym Oskarem Kolbergiem) a jego ostatnim stołecznym adresem był Pałac Krasińskich przy Krakowskim Przedmieściu. Jeszcze zanim poszedł do szkoły (uczył się w Liceum Warszawskim i Szkole Głównej Muzyki), zapoznał się z grą na fortepianie - początkowo za sprawą matki, potem zaś Wojciecha Żywnego. Pierwszy publiczny występ dał w 1818 roku w Pałacu Kaznowskich, mając już na swoim konie publikację pierwszej swojej kompozycji - "Poloneza g-moll". Do końca swojego pobytu w stolicy koncertował jeszcze m.in. w wielu prywatnych mieszkaniach a publicznie w Teatrze Narodowym i Resursie Kupieckiej, dając łącznie ponad 30 koncertów, szlifując swój talent pod kierunkiem Józefa Elsnera. Z Warszawy wyjechał na krótko przed wybuchem powstania listopadowego i osiadł w Paryżu. Początkowo dawał koncerty, z czasem stał się tylko kompozytorem. W swym dorobku miał m.in. 57 mazurków, 19 nokturnów, liczne polonezy i preludia, dwa cykle etiud, 4 scherza i tyleż ballad. Ciężko chory na gruźlicę (wg najnowszych badań być może mukowiscydozę), nieszczęśliwie lokujący swe uczucia (m.in. w Marii Wodzińskiej i George Sand), zmarł w Paryżu.

Spoczywa:

Cmentarz Pere Lachaise w Paryżu.

Serce kompozytora zostało sprowadzone do Warszawy w 1850 roku i znajduje się w drugim filarze po lewej stronie nawy głównej kościoła św. Krzyża (pomnik powyżej urny zaprojektował w 1880 roku Leandro Marconi).

Upamiętnienia:

ul. Krakowskie Przedmieście 5 - tablica pamiątkowa na ścianie pałacu Raczyńskich w którym mieszkał przed wyjazdem z Polski (odsłonięcie - 2 XI 1930 roku).

ul. Krakowskie Przedmieście 26\28 - tablica pamiątkowa z piaskowca na szczytowej ścianie gmachu prorektoratu Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie mieszkał w latach 1817-1827.

Pomnik dłuta Wacława Szymanowskiego, wystawiony w 1926 roku na terenie Łazienek, zniszczony przez hitlerowców w 1940 roku, odtworzony w roku 1958.

Do 1954.04.12 był patronem dzisiejszych ulic: Dusznickiej i Pianistów, do 1954.05.20 ulic: Gimnazjalnej oraz Wagonowej, do 1957.05.28 ul. Wspomnień, do 1960.05.05 ulic: Nokturnu i Majorcki zaś do 1979.01.01 ul. Henryka Opieńskiego.

Ciekawostki

Powstała w 1890 (95?) w miejscu jednej z alei Doliny Szwajcarskiej. Ulicę zabudowano komfortowymi kamienicami z eleganckimi apartamentami do wynajęcia dla najbogatszych. Nie była tak zaciszna jak al. Róż, ponieważ dobiegały tu odgłosy zabaw z Dolinki Szwajcarskiej, więc nie była na absolutnym topie, ale zajmowała drugie miejsce na liście snobów. W 1939 i 1944 wille i kamienice wypalono. Pozostałości odbudowano, nieco je przekształcając, by nie przypominały o swojej świetności. W 1956 zmieniono pisownię nazwy ulicy z Szopena na Chopina.

Stan obecny:

[Chopina Fryderyka 1](#): **Sąd Apelacyjny i Urząd Antymonopolowy**. Powstał w 1947 jako biurowiec KC PZPR. Zbudowano go w 9 miesięcy.

Nr 2: **Ambasada Węgier**. Powstała ok. 1955 wg proj. Stefana Kozińskiego. Po willi Rzyszczewskiego zostało ogrodzenie.

Willa hr. Rzyszczewskiego. Powstała w 1900 wg proj. Franciszka Arveufa, spalona w 1944 i rozebrana po wojnie.

Nr 2a: **willa Władysława Kiślańskiego**. Powstała w 1900 prawdopodobnie wg proj. Ludwika Panczakiewicza. Wnętrza kamienicy ozdobiły witraż i rzeźba Godebskiego Porwanie Europy. W 1924 mieściło się tu poselstwo tureckie, kierowane przez dr Ibrahima Taliaya. Po wojnie zachowano jedynie formy korpusu głównego i budynek odbudowano w 1947-50 wg proj. Jana Bogusławskiego. Obecnie mieści się tu Ambasada Norwegii.

Nr 4\8: **Ambasada Finlandii**. Powstała w latach 70 XX w.

Nr 10: **Ambasada Rumunii**. Powstała ok. 1950 wg proj. Duiliu Marcu w stylu narodowym z małym ogrodem z tyłu, odtwarzającym ponoć krajobraz karpacki. Materiały do budowy sprowadzano z Rumunii.

Nr 13: **willa Bahrów** (drugi adres Al. Róż 16). Powstała w 1880 wg proj. Stanisława Adamczewskiego. W 1920 umieszczono tu ambasadę Czech. Po wojnie mieściła się tu ambasada Czechosłowacji.

Pomnik gen. Grota Roweckiego. Wykonany przez Zbigniewa Mikielwicza i Przemysława Dudziuka, odsłonięto w 2005.

Nr 18: **Kamienica Spokornego**. Powstała w 1904 wg proj. Dawida Landego dla akcjonariusza Tramwajów Warszawskich, Maurycego Spokornego. Była to jedna z najbardziej luksusowych kamienic. Mieszkał tu przed wojną premier Walery Sławek, u którego często bywał marszałek Piłsudski, gdyż szykował go na następcę Mościckiego. Mieściło się tu również ostatnie mieszkanie Henryka Sienkiewicza, gdzie mieszkał z Marią z Babskich Sienkiewicz. Sienkiewicz miał tutaj ulubieńca, gadającego szpaka, który gadał Goście przyszli! i Proszę siadać. Po śmierci marszałka,

02.04.1939 o 20:45, czyli w godzinę śmierci marszałka, Sławek zastrzelił się. Dziś na miejscu kamienicy jest pomnik gen. Roweckiego.

Nr 19: **kamienica**. W połowie lat `30 mieszkał tu Ferdynand Antoni Ossendowski herbu Lis (1876 lub 1878-1945) - podróżnik, pisarz, dziennikarz, działacz polityczny, nauczyciel akademicki, poliglota (znał biegle siedem języków obcych). Po wybuchu wojny przeprowadził się do kamienicy przy ul. Grójeckiej 27. Ten budynek został zniszczony i nigdy go nie odbudowano.

Słupy oświetleniowe. Ostało się ich 9 sztuk, pochodzą z 1908.

Data nadania nazwy: 1895.01.01
